

že rozhodnutí žal. úřadu má v zákoně oporu proto, že st-1 nesplnil požadavek bezúhonnosti, potřebný pro obě odvětví zaměstnání.

Č. 2951.

Spolkové právo (Slovensko): I. Okolnost, že spolek po právu existující pojal při všeobecné revisi stanov do svých změněných stanov ustanovení, jež se podle názoru úřadu přičí předpisu práva spolkového, není sama o sobě důvodem pro rozpuštění spolku. II. Důvodem neschválení stanov při všeobecné revisi spolkových stanov může být okolnost, že spolek sleduje jednak cíle humanitní jednak cíle vzdělávací. — III. Při všeobecné revisi stanov zkoumá úřad stanovy ve všech směrech samostatně bez ohledu na to, zda to neb ono ustanovení bylo v dřívějších schválených stanovách.

(Nález ze dne 3. prosince 1923 č. 20.634).

Prejudikatura: Boh. 2117, 2372 a j. adm.

Ůčc: Maďarský spolek inženýrů a stavitelů v Bratislavě proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska (min. taj. Dr. Jos. Pavlásek) o neschválení stanov a rozpuštění spolku.

Výrok: Naříkané rozhodnutí, pokud jde o rozpuštění spolku, se zrušuje pro nezákonnost; v ostatním se stížnost zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Maďarský spolek inženýrů a stavitelů v Bratislavě, spolek to starý, již před převratem v Bratislavě po delší dobu existovavší, předložil na vyzvání ministra pro Slov. změněné stanovy, v nichž v § 2 jako cíle spolku označil: »Chovanie, vyvinutie a prostonarodnenie technických ved, uplatnenie týchto v hospodárskom živote, chovanie a napredovanie zájmu technikov« a v § 3 jako prostředky k dosažení těchto cílů mimo jiné: f) namáhá sa svých členov poslať do cudzozemska, aby tyto po ich návratu mohli spolek o terajšom stave cudzozemskej technickej vede informovať; a g) podporuje dľa svojho peniažneho stavu následkom nemoce alebo iného nešťastia na podporu uskytnútich členov.

Nař. rozhodnutím ministr pro Slov. jednak stanovy tyto vrátil a na vědomí nevzal proto, že odporují platným předpisům, zvláště tím, že slučují různé cíle t. j. vzdělávací a podpůrné, což jest ve smyslu bodu II. odst. 1 přílohy k nař. býv. uh. min. vnitř. č. 1508/1875 nepřipustné, jednak proto spolek rozpustil resp. činnost jeho suspendoval, pokud by účinkoval bez právní existence.

Proti rozhodnutí tomu v obojím směru podána jest stížnost, jež vytýká jemu nezákonnost.

V prvním směru neshledal nss stížnost důvodnou, neboť žal. úřadem dovolané min. nař. č. 1508/1875, resp. příloha k němu, jež až podnes jest platným pramenem práva pro posouzení otázky schvalování stanov spolkových na Slovensku, ve svém bodě II. skutečně stanoví, že spolky s cíli v podstatě se lišícími nesmí býti založeny pod jediným názvem se společnými stanovami, pročez s »osobitnými«, t. j. samostatnými stanovami třeba založiti spolky politické, humanitní, výdělkové, vzdělávací a hospodářské. Nař. rozhodnutí vytklo jako překážku schválení

předložených stanov okolnost, že stanovy slučují jednak cíle vzdělávací, jednak podpůrné, t. j. humanitní a to právem, neboť cíl spolku, naznačený v § 2 stanov, dlužno nesporně kvalifikovati jako cíl vzdělávací, naproti tomu činnost vytčenou v § 3 lit. g) nelze jinak kvalifikovati než jako činnost podpůrnou, t. j. humanitní, na čemž nemůže ničeho měniti okolnost, že § tento v nadpisu označuje činnost tu jen jako prostředek sloužící k docílení cíle vytčeného v § 2.

Námítka stížnosti, že stejná ustanovení obsahovaly už také staré stanovy spolku, jež byly schváleny uherským min. vnitra, a že tedy rozhodnutí toto — ať už jako rem judicatum nebo jako závazný výklad cit. nařízení — jest považovati také pro žal. úřad za závazné, neshledal nss důvodnou; neboť jde právě o revisi starých stanov, při níž revidující úřad jest oprávněn a povinen zkoumati změněné stanovy ve všech poměrech samostatně.

Pckud konečně stížnost vyslovuje názor, že žal. úřad měl dříve upozorniti stěžující si spolek, která ustanovení starých stanov dlužno pozměniti, stačí k tomu poukázati, že není předpisu, který by takovou povinnost úřadu ukládal, naopak bylo věcí spolku, aby stanovy své přivedl v soulad s platným právním řádem, nehledě ani k tomu, že dle toho, co řečeno níže, bude míti vždycky ještě možnost, aby stanovy své přizpůsobil názoru žal. úřadu.

Za to však nemohl nss upřítí důvodnost stížnosti, pokud směřuje proti druhému výroku nař. rozhodnutí. Nss vyslovil už opětovně, zejména v nálezu Boh. 2117 adm. právní názor, že okolnost, že spolek po právu existující pojal při všeobecné revisi stanov spolkových do změněných stanov ustanovení, jež podle názoru úřadu přičítá se předpisu práva spolkového, není samo o sobě ještě důvodem pro rozpuštění spolku.

V daném případě není o tom sporu, že jde o spolek už po právu existující a že šlo jen o všeobecnou revisi stanov spolkových a žalovaný úřad opřel svůj výrok ohledně rozpuštění spolku — resp. zastavení jeho činnosti, což zde jest v podstatě totožným — výhradně o shora uvedenou závadu stanov.

Jest tedy po této stránce rozhodnutí jeho nezákonným a bylo je zrušiti dle 7 zák. o ss.

Č. 2952.

D á v k a z p ř í r ů s t k u h o d n o t y: I. Průběhem řízení o vyměření dávký z přírůstku hodnoty jest nepřipustným návrh strany, aby bylo úřadem určeno, zda převod dávice podléhá či nikoliv. — II. Nevyhoví-li úřad prvé stolice takovému návrhu strany, není samostatné odvolání přípustno.

(Nález ze dne 3. prosince 1923 č. 20.744).

V ě c: Pozůstalost po Antonínu D., velkopřumyslníku ve V. (adv. Dr. Metod Fišer z Brna) proti moravskému zemskému výboru (zem. sekretář Dr. Frt. Hikl) o dávku z přírůstku hodnoty.